

HIKAJA O MISKIJU

Živio neko? u Damasku momak koji se bavio prodavanjem lepeza po gradskim mahalama. Hode?i gradskim sokacima glasom svojim pozivao je ljude da kupe trš?ane lepeze. Tako jedanput za?u iza nekih vrata glas mla?ahne djevojke kako ga zove i traži da mu doda jednu lepezu. On to i u?ini, ali boja njezina njoj se ne svidje pa djevojka zatraži da vidi neku drugu. Momak joj pruži drugu lepezu, no ovaj put ruka njena bijaše i suviše gruba za djevoj?ine nježne ruke. Nijedna joj ne odgovaraše, te zatraži kona?no od momka da u?e u ku?u i pokaže joj sve lepeze koje ima uza se. Zakora?i tako on u ku?u bogate gazdarice s robom svojom svakojakom, kad se vrata za njim iznenada zamandališe. Gazdarica mu re?e: "Ako pokušaš iza?i, na sav glas ?u po?eti da vi?em i optužit ?u te da si pokušao ?ast moju oskrnaviti!" Momak se zabezeknu i ne znade šta da radi. Po?e je ispitivati za razlog takvog njena ponašanja, a ona se sve više i više njemu približavala. Svaki njegov pokušaj ubje?ivanja u pogubnost i odvratnost njezina postupka bijaše uzaludan. Ona mu kona?no re?e: "Trenutak ovaj slatki dugo sam ?ekala!" Spasa za momka kao da nije bilo. Razmišljao je: "Po?initi blud i pred Allahom okaljan biti. Ne! Smrt je bolja!" Ali, da ga ljudi kazne kao razbojnika bludnog?! Situacija bijaše odve? teška. Ne vidješe momak izlaza doli da pribjegne lukavstvu. Po?e se pretvarati kao da se pokorava njenoj želji, pa joj re?e da ?e u krevet sa njom le?i samo ako je u potpunosti zdrava. Ona se obveseli, o?i joj zacakliše od radosti, uze mirisa najskupljega, stavi ga na lice i grudi svoje, te po?e momku prilaziti, a on od jeze sav pretrnu. Ali brzo se sna?e i re?e joj kako ga nužda izvjesna pritiš?e. Ona, sad ve? sigurna kako joj pobje?i ne može, dade mu ibrik i uputi ka zahodu. Mladi? ostade sam. Ali šta da radi? Vrijeme kao da vje?nost cijelu traje. U jednom trenutku on podiže poklopac zahodski, a iz unutrašnjosti njegove zapahnu ga odvratni smrad. Pruži ruku svoju u njegovu unutrašnjost i zahvati njome pogani zahodske, te se po?e njome po tijelu svome mazati, govore?i u sebi: "Lakše mi je tijelo uprljati negoli dušu svoju. Pogan ova spasit ?e me od pada u haram." Iza?e tako mladi? pred gazdaricu sav zamazan u pogani zahodsku. Kad ga ona ugleda u takvom poganstvu, uzbu?eno viknu: "Lu?ak, lu?ak! Gubi se budalo!" Mladi? iskoristi priliku i izleti iz ku?e. Ali! Valjalo je pro?i kroz ?aršiju koja je stajala na putu do njegove ku?e. No, ismijavanje prolaznika i dobacivanje dje?ije lakše mu je bilo negoli srdžba Allahova. Stiže kona?no ku?i svojoj, skide odje?u, i nekoliko puta ?istom vodom sapra tijelo svoje, sve dok u potpunosti ponovo ne bijaše ?ist. Sjede me?u uku?ane, kad, gle ?uda, iznenada osjetiše prijatan miris kako se širi. Po?eše po sobi tražiti izvor takvog ugodnog mirisa, no ne na?oše ga. Svaki put kad bi se pojavio mladi?, pojavio bi se i prijatan miris. Zaklju?iše tako kako miris (misk) dolazi upravo od njega, te ga prozvaše Miski (Mirisni). To svojstvo mirisa koji se širi iz njegova tijela ostade uz njega sve do smrti.